

paa, at de Oplysninger, jeg den Gang fremkom med, og som altsaa kunne læses af dem, der ville læse dem, og kunne bringes videre af dem, som havde Lyst til at oplyse andre om den rette Sammenhæng, rimeligvis vilde medføre, at en stor Del Medborgere ikke længere vil lade sig fange i denne Snare. Thi dette at opgive Kilden for sin Indkomst er jo noget, som nu absolut ikke har nogen Betydning for Københavns Vedkommende, hvor der, som ogsaa en æret foregaaende Taler har sagt, ikke er Tale om noget Hensyn til Indkomstkilden, men det har sin Betydning ude i Provinserne, hvor man efter den kommunale Skattelov, jeg tror § 10, kan forhøje saa og saa mange Procent for Kapital, for fast Ejendom o. s. v. Der har det sin Betydning, men der er vel at mærke ikke i nogen Lov foreskrevet noget om, at Undladelse af at opgive sin Indkomst til Kommunen har nogen som helst Retsvirkning. Det er den store Forskel mellem Statsindkomstskatten, som vi indførte 1903, og de kommunale Skatter, at Undladelse af at opgive sin Indkomst til Staten medfører de Virkninger, jeg før omtalte, men Undladelse af at opgive den til Kommunen medfører ingen som helst Virkninger. Nu er altsaa dette, at man, i øvrigt paa mit Initiativ, i sin Tid fik optaget den Bestemmelse i den kommunale Beskatningslov, at den Indkomst, som lægges til Grund for Statskatten, ogsaa skal lægges til Grund for den kommunale Skat, selvfølgelig uden Indflydelse paa det her omhandlede Spørgsmaal. Men man havde Lyst til det, og de overordnede Skattemyndigheder, som for Resten ikke havde noget at gøre med den kommunale Beskatning, indrettede altsaa Anmeldelsesblanketten paa den Maade, jeg har sagt, efter min Mening ganske bestemt i Strid med, hvad der er rigtigt.

Naar man nu altsaa her ved anden Behandling har vedtaget, at man ikke i København maa rette noget Spørgsmaal til Skatteyderne, som direkte eller indirekte gaar ud paa at oplyse Indtægtskilden, finder jeg det fuldstændig overensstemmende med Skattelovens Indhold, der ikke nævner noget om Indtægtskilder i øvrigt, som beskatter Indkomsten ganske ens, fra hvilken Kilde den end hidrører. Men Sporene skræmme. Den Omstændighed, at man uden Lovhjemmel dertil har i Anmeldelsesblanketterne, væsenlig for det øvrige Lands Skyld, indført denne Deling, medfører ganske naturligt, at man maatte

frygte for, at man vilde gøre det samme her, hvis det ikke udtrykkelig blev forbudt. Og hvad vilde det sige? Det vilde sige, at medens Lovforslaget her gaar ud paa, at der ikke, saaledes som det nu er vedtaget ved anden Behandling, skal svares Formueskat her til København, at man altsaa ikke har nogen Ret til at fordre Formuen direkte angivet, vil man jo ad denne Vej indirekte paa samme Maade, som jeg før omtalte, kunne i alt væsentligt slutte sig til Formuen, hvis man har Lov til at forlange af vedkommende, at han skal opgive, hvor meget hans Indtægt er af Formuen. Thi selv om Indtægtens Procent naturligvis kan være forskellig, plejer man dog i saadanne Forhold saa nogenlunde at kunne gaa ud fra en Gennemsnitsprocent, og man vil altsaa, naar man faar at vide, at en Mand har 400 Kr., der hidrøre fra Formue, sige: Godt, saa maa man antage, at denne Mand har i alt Fald 10,000 Kr. i Formue. Derfor finder jeg, at det er ikke blot rigtigt, men nødvendigt, at man holder sig til, hvad der staar i Lovforslaget som vedtaget ved anden Behandling, og altsaa ikke vedtager Ministerens Forslag. Thi hvis man vedtog Forslaget, vilde man indirekte gøre det om, man ved hin Finanslovbehandling for nogle Aar siden stiltiende erkendte for rigtigt, og som ogsaa blev erkendt for rigtigt fra Ministeriets Side, nemlig, at man ikke har nogen Ret til at stille disse Fordringer, her er Tale om.

Den højtærede Minister nævnedes, at det var af Interesse for Erhvervsskattens Vedkommende, at man kunde have Lov til at lave disse Anmeldelsesblanketter, som man vilde, ogsaa med Hensyn til Indkomstkilderne. Jeg tror, at den højtærede Minister tager fejl heri. Thi det, der er Spørgsmaal om ved Anmeldelse til Erhvervsskatten, er, at den Mand, der bor i Kommunen, skulde efter den højtærede Ministers Tanke opgive, hvilke Indtægter han har fra en anden Kommune. Det kan denne anden Kommune ikke have nogen særlig Glæde af at faa opgivet her, thi den har ikke Ret til at faa Anmeldelsen til Opholdskommunen at se. Men desuden skal virkelig Erhvervskommunen selv sørge for det, og den sørger ogsaa udmærket for det. Den skal nok sørge for at faa fat i dem, der have noget at svare Skat af i vedkommende Kommune. Den Bemærkning hører altsaa ingen Steder hjemme, den betyder ikke noget.

Jeg nævnedes, at jeg vilde ogsaa meget indstændigt raade til ikke at stemme for